

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 24ste januari 2014 ter uitvoering van artikel 8, derde en negende lid, van de Landsverordening Ongevallenverzekering¹, artikel 8, derde lid en achtste lid, van de Landsverordening Ziekteverzekering², artikelen 23 en 25 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering³, artikelen 26, eerste lid, en 28 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering⁴, artikel 18, tweede en vijfde lid, van de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten⁵ en artikel 6.1, derde lid, en artikel 10.6 van de Landsverordening basisverzekering ziektekosten⁶ (Landsbesluit wettelijke reserves sociale verzekeringen)

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is de percentages van de wettelijke reserves, van zowel de Landsverordening Ongevallenverzekering als de Landsverordening Ziekteverzekering, na herijking, aan te passen alsmede de percentages van wettelijke reserves van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering vast te stellen, en de percentages van de wettelijke reserves van de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten en van de Landsverordening basisverzekering ziektekosten vast te stellen;

dat het voorts wenselijk is regels vast te stellen met betrekking tot de belegging van gelden van het Ongevallen-, Ziekte-, Ouderdoms-, Weduwen- en wezenfonds, het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten en het Fonds Basisverzekering Ziektekosten;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

¹ (P.B. 1966, no. 14)

² (P.B. 1966, no. 15)

³ (P.B. 1960, no. 83)

⁴ (P.B. 1965, no. 194)

⁵ (P.B. 1996, no. 211)

⁶ (P.B. 2013, no. 3)

Norm

De reserves bedoeld in artikel 8, derde lid, van de Landsverordening Ongevallenverzekering, artikel 8, derde lid, van de Landsverordening Ziekteverzekering, artikel 23 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, artikel 26, eerste lid, en artikel 28 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering, artikel 18, tweede lid, van de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten en artikel 6.1, derde lid, van de Landsverordening basisverzekering ziektekosten worden bepaald op 18% van de gemiddelde kosten per jaar, verbonden aan de uitvoering van de betreffende landsverordening, over een periode van de daaraan voorafgaande vijf jaren.

Artikel 2 Dotatie

Bij tekorten, vertoond in een jaar, in hetzij het Ongevallenfonds, het Ziektefonds, het Ouderdomsfonds, het Weduwen- en wezenfonds, het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten als in het Fonds Basisverzekering Ziektekosten, zal in dat jaar, niet in de reservefondsen worden gedoteerd.

Artikel 3 Beleggingen

1. De gelden van het Ongevallenfonds, het Ziektefonds, het Ouderdomsfonds, het Weduwen- en wezenfonds, het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten als het Fonds Basisverzekering Ziektekosten kunnen worden belegd in:
 - a. schatkistpapier;
 - b. prima bank-accepten;
 - c. termijn deposito's of verhandelbare certificaten van termijn deposito's;
 - d. ter beurze verhandelbare prima aandelen en obligaties.
2. Ten minste 20% van de gelden moet belegd worden in waarden, die binnen een jaar na belegging aflosbaar gesteld worden.
3. In aandelen wordt ten hoogste 35% van de reserves belegd.

Artikel 4 Overgangsbepalingen

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 1 wordt de reserve, bedoeld in artikel 6.1 van de Landsverordening basisverzekering ziektekosten, bepaald op 18% van de gemiddelde kosten per jaar. Dit gemiddelde wordt vastgesteld door telkenmale het gemiddelde aan ziektekosten verbonden aan de uitvoering van betreffende landsverordening over de aan het jaar van de dotatie voorliggende periode, beginnende per 1 februari 2013, te nemen.
2. De vaststelling van de in het voorgaande lid genoemde gemiddelde zal conform plaatsvinden totdat het gemiddelde over de periode van vijf jaren is bereikt

Artikel 5

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 1 wordt de reserve, bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten, bepaald op 18% van de gemiddelde kosten per jaar. Dit gemiddelde wordt vastgesteld door telkenmale het

gemiddelde aan ziektekosten verbonden aan de uitvoering van betreffende landsverordening over de aan het jaar van de dotatie voorliggende periode, beginnende per 1 januari 2013, te nemen.

2. De vaststelling van de in het voorgaande lid genoemde gemiddelde zal conform plaatsvinden totdat het gemiddelde over de periode van vijf jaren is bereikt

Artikel 6

De reserve bedoeld in artikel 26, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering en artikel 23 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering wordt bepaald op ten minste 50% van de gemiddelde kosten per jaar, verbonden aan de uitvoering van de betreffende landsverordeningen, gerekend vanaf 10 oktober 2010 tot aan de dag van de inwerkingtreding van dit landsbesluit.

Artikel 7

Het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 21ste april 1966⁷ ter uitvoering van artikel 8 leden 2 en 5 van de Landsverordening Ziekteverzekering en het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 23ste december 1966⁸ ter uitvoering van artikel 8 leden 2 en 6 van de Ongevallenverzekering worden ingetrokken.

Artikel 8

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2013.

Artikel 9

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit wettelijke reserves sociale verzekeringen.

Gegeven te Willemstad, 24 januari 2014
L.A. GEORGE-WOUT

De Minister van Sociale Ontwikkeling,
Arbeid en Welzijn,
J.M.B. FRANCISCA

De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM

Uitgegeven de 28ste maart 2014
De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

⁷ (P.B. 1966, no. 95)

⁸ (P.B. 1966, no. 187)

NOTA VAN TOELICHTING behorende bij Landsbesluit wettelijke reserves sociale verzekeringen

1. Algemeen

1.1 Inleiding

De Landsverordeningen Ongevallenverzekering (OV), Ziekteverzekering (ZV), Algemene Ouderdomsverzekering (AOV) en Algemene Weduwen- en wezenverzekering (AWW) schrijven voor dat reserves gevormd en in stand moeten worden gehouden alsmede dat de gelden van de afzonderlijke fondsen belegd moeten worden. Aan deze voorschriften is uitvoering gegeven voor wat betreft de Ongevallen- en Ziekteverzekering bij het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 21ste april 1966 ter uitvoering van artikel 8 leden 2 en 5 van de Landsverordening Ziekteverzekering en het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 23ste december 1966 ter uitvoering van artikel 8 leden 2 en 6 van de Ongevallenverzekering.

Voor de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering is voor het vormen, het in stand houden van reserve en het vaststellen van voorschriften met betrekking tot de belegging van gelden, nimmer een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld. Voor deze regelingen geldt dat in het onderhavige landsbesluit de regels betreffende reserve en de belegging van de gelden van die fondsen voor het eerst worden vastgesteld.

De Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten bepaalt in artikel 18, derde lid, dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, een reserve gevormd moet worden en in stand dient te worden gehouden. Dit landsbesluit werd ook nog niet vastgesteld.

In de Landsverordening basisverzekering ziektekosten is ook bepaald dat door het Fonds Basisverzekering Ziektekosten een reserve dient te worden gevormd en in stand gehouden.

Dit landsbesluit strekt tevens ter uitvoering van genoemde regelingen.

Het landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 2de december 1983⁹ ter uitvoering van artikel 6, derde lid van de Cessantialandsverordening tot vaststelling van nadere regelen betreffende het beheer en de beleggingen van het Cessantiefonds, bepaalt dat naast de directeur van de Sociale Verzekeringsbank (SVB) een bestuur belast is met het beleid van genoemd fonds. Dit landsbesluit bevat voorts regels voor het beleggen van de gelden van het fonds, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Cessantialandsverordening. Om deze redenen en mede gelet op de grootte van genoemd fonds, wordt het Cessantiefonds buiten de reikwijdte van het onderhavige landsbesluit gehouden. De te doorlopen procedure alvorens tot vaststelling te komen, met name het nodige overleg met de vakbonden, zal bovendien meer tijd in beslag nemen waardoor het momentum gemist wordt.

Ter harmonisering van beleid en beheer van de betreffende fondsen acht de regering het wenselijk dat de regels omtrent de reserves door deze fondsen in één landsbesluit worden vastgesteld.

1.2 Wettelijke reserve

Ingevolge het bepaalde in artikel 8, derde en negende lid, van de Landsverordening Ongevallenverzekering en artikel 8, derde en tiende lid, van de Landsverordening Ziekteverzekering dient de hoogte van het premiepercentage vooraf om de twee jaar te worden vastgesteld, en wel zodanig dat uit de premie -ontvangsten gedurende die periode alle verwachte

⁹ (P.B. 1983, no. 126)

jaarlijkse uitgaven van de desbetreffende fondsen gedekt kunnen worden alsmede om de wettelijke reserves te kunnen vormen en om deze in stand te houden. De wettelijke reserve dient ervoor om de kosten die verband houden met plotseling optredende kostenstijgingen op te vangen. Het is derhalve de bedoeling dat de wettelijke reserve een voorziening vormt die in geval van calamiteiten, zoals massale ongelukken en epidemieën, gebruikt kan worden.

De hoogte van het AOV en AWW premiepercentage dient telkens voor een periode van 5 jaar te worden vastgesteld conform de artikelen 23 en 25 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de artikelen 26, eerste lid en 28 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering. De jaarlijkse premie- opbrengsten die gegenereerd worden binnen dat tijdvak dienen voldoende te zijn om de uitgaven van de desbetreffende fondsen te voldoen alsmede om de reserve op te bouwen en verder in stand te houden.

Indien de premiehoogte niet zodanig is vastgesteld dat zij toereikend is om de uitgaven in het desbetreffende jaar te dekken, kan er – er om (hogere) tekorten te voorkomen - geen toevoeging aan de reserves plaatsvinden. De laatste jaren was dit echter het geval voor het Ziektefonds. Vanwege de verplichting opgenomen in de eerder vermelde uitvoeringslandsbesluiten van 1966, diende ongeacht gerealiseerde tekorten toch in de reserve van het Ongevallen- en Ziektefonds te worden gedoteerd. Naar analogie hiervan heeft hetzelfde plaatsgevonden voor het Algemene Ouderdomsfonds en het Algemene Weduwen- en wezenfonds.

Ten einde de situatie te voorkomen waarbij de regering aan de reserves moet doteren, is de regering gehouden om ervoor zorg te dragen dat premies zodanig moeten worden aangepast en vastgesteld, dat de opbrengsten uit de premies voldoende zijn om de uitgaven te dekken, alsook reserves te vormen en in stand te houden. In geval de premies niet toereikend zijn en aldus tekorten ontstaan in de reguliere jaarlijkse kosten van het betreffende fonds (bijvoorbeeld het betalen van de ziektekosten en het ziekgeld als het gaat om het ZV-fonds), heeft het geen zin om nog eens te doteren aan de reserves om zodoende aan de wettelijke verplichting van het vormen en in stand houden van een reserve te voldoen.

Ten aanzien van het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten zal een gedeelte van de bij dit fonds gevormde reserves gereserveerd kunnen worden terwijl er voor het Fonds Basisverzekering Ziektekosten een wettelijke reserve gevormd zal moeten worden. Het betreft hier namelijk fondsen die de SVB voor het eerst gaat beheersen (Fonds Basisverzekering Ziektekosten) of niet eerder heeft beheerd (het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten).

2. Toelichting op de artikelen

Uit onderzoek is gebleken dat het percentage dat gehanteerd wordt voor het vormen van reserve ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering en de Landsverordening Ziekteverzekering te hoog is in vergelijking met de percentages die wereldwijd worden gehanteerd. Als gevolg hiervan heeft de regering overwogen om het gehanteerde percentage van ten minste 50% en ten hoogste 70% van de gemiddelde kosten per jaar van de fondsen, verbonden aan de uitvoering van de landsverordeningen, genomen over een periode van vijf jaren, aan reserve te verlagen naar 18%. Door deze verlaging wordt bereikt dat middelen vrijkomen die anders zouden hebben gediend voor het vormen of in stand houden van de reserve.

Zoals in de inleiding is aangegeven, worden bij het onderhavige landsbesluit voor zowel de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering, de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten en de Landsverordening basisverzekering ziektekosten voor het eerst regels vastgesteld omtrent het vormen en in stand houden van reserves en regels met betrekking tot belegging van die gelden.

Voor de bepaling van het gewenste percentage is gegrepen aan dezelfde norm die thans gehanteerd gaat worden voor de Ongevallen- en Ziektefonds. De gedachte hierbij is dat gezien het feit dat het Ongevallenfonds en het Ziektefonds de meest gevoelige fondsen zijn maar die een groot deel van de premies en kosten van de SVB behelzen, elk percentage dat voor deze fondsen gehanteerd wordt, prudent genoeg zal zijn voor de overige in het beheer van de SVB zijnde fondsen.

Er wordt een drietal overgangsbepalingen opgenomen in het onderhavige landsbesluit.

In de overgangsbepaling ten aanzien van de Landsverordening basisverzekering ziektekosten en de Landsverordening algemene verzekering bijzondere wordt aangegeven dat voor de reserves die gevormd en in stand worden gehouden ten behoeve van het Algemene Fonds Bijzondere Ziektekosten en het Fonds Basisverzekering Ziektekosten, het percentage voor de eerste keer wordt bepaald op 18% vanaf 1 januari 2013 respectievelijk 1 februari 2013. Daar er voor het Fonds Basisverzekering Ziektekosten geen gemiddelde aan ziektekosten vastgesteld kan worden over een periode van meer dan een jaar, heeft de regering, ten einde te komen tot een vijfjaarlijks gemiddelde, besloten om het gemiddelde telkens te nemen over de jaren die vooraf gegaan zijn aan het jaar der dotatie. Ter illustratie zal het gemiddelde in 2015 genomen worden over het gemiddelde van de jaren 2013 en 2014. Deze handeling wordt uitgevoerd tot er een gemiddelde kan worden genomen over een voorafgaande periode van vijf jaren.

Voor het Algemene Fonds Bijzondere Ziektekosten is er nimmer bij landsbesluit een reservefonds gevormd. Daardoor is er besloten om uit praktische en financiële overwegingen per 1 januari 2013 de regels en maatstaven voor het vormen van een wettelijke reserve fonds vast te stellen.

In de overgangsbepaling ten aanzien van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering en de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering wordt aangegeven dat voor de reserves die gevormd en in stand werden gehouden ten behoeve van het Algemene Weduwen- en wezenfonds en het Algemene Ouderdomsfonds, een grondslag wordt gecreëerd vanaf 10 oktober 2010, zijnde de datum van de oprichting van het land Curaçao, waaraan ondergetekenden de bevoegdheid ontlenen om onder meer inzake dit onderwerp regelingen vast te stellen. Het betreft hier een bekrachtiging daar de SVB reeds een reserve in stand hield voor genoemde fondsen. Dit naar analogie van de norm zoals gesteld in de landsbesluiten van 1966 die bepaalden dat 50% van de gemiddelde kosten over een periode van vijf jaren als reserve dient te worden gehanteerd. Bij de berekening van de wettelijke reserve conform artikel 1 zal tevens rekening worden gehouden met het aandeel van Curacao in de uitkeringen AOV/AWW over de periode voor 10 oktober 2010. Dit laatste teneinde te kunnen rekenen met de gemiddelde uitgaven over een voorafgaande periode van vijf jaren.

Ter synchronisatie is overwogen om één landsbesluit vast te stellen voor de vier genoemde fondsen waardoor het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 21ste april 1966 (P.B. 1966, no. 95) ter uitvoering van artikel 8 leden 2 en 5 van de Landsverordening Ziekteverzekering (P.B. 1966, no. 15) en het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 23ste december

1966 (P.B. 1966, no. 187) ter uitvoering van artikel 8 leden 2 en 6 van de Ongevallenverzekering (P.B. 1966, no. 14) overbodig zijn geworden en ingetrokken worden.

3. De financiële gevolgen.

Door in situaties van tekorten niet meer te doteren aan de reserve, alsook om de reserve te verlagen tot 18% van de gemiddelde kosten verbonden aan de uitvoering van de Landsverordeningen Ziekte- en Ongevallenverzekering, over vijf jaren, zal dit voor het resultaat van die fondsen het onderstaande tot gevolg hebben voor het jaar 2013.

De wettelijke reserve voor het Ziektefonds ultimo 2012 bedraagt NAF 85,7 mln. Van het saldo wettelijke reserve ZV-fonds per eind 2012, is het voornemens om NAF 77,5 miljoen over te brengen naar de wettelijke reserve BVZ. Het verschil van NAF 8,7 miljoen zal overgebracht worden naar ZV-fonds Loonderving. Op basis van de forecast aan kosten voor het jaar 2013 zou de wettelijke reserve ZV-fonds Loonderving eind 2013 3,2 miljoen moeten bedragen. Het vrijval bedraagt dus NAF 4,9 miljoen.

Uitgaande van de realisatiecijfers 2012 en de wettelijke reserve voor het Ongevallenfonds, NAF 2,3 miljoen, bedraagt de gemiddelde kosten over de afgelopen vijf jaren NAF 4,6 miljoen. Op basis van de norm van 18% bedraagt de wettelijke reserve eind 2012 NAF 0,8 miljoen. Op basis van de forecast aan kosten voor het jaar 2013 zou de wettelijke reserve eind 2013 0,9 miljoen moeten bedragen. In het jaar 2013 ontstaat er een vrijval van circa NAF 1,3 miljoen dat ten goede kan komen aan het Schommelfonds sociale verzekeringen.

De vaststelling van de regels voor het vormen en in stand houden van reserves en regels met betrekking tot belegging van de gelden voor de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en Algemene Weduwen- en wezenverzekering zullen als financiële gevolgen hebben:

Uitgaande van de realisatiecijfers 2012 en de wettelijke reserve voor het Ouderdomsfonds (AOV), NAF 158,2 miljoen, bedraagt de gemiddelde kosten over de afgelopen vijf jaren NAF 316,4 miljoen. Op basis van de norm van 18% bedraagt de wettelijke reserve eind 2012 NAF 57 miljoen. Op basis van de forecast aan kosten voor het jaar 2013 zou de wettelijke reserve eind 2013 64,5 miljoen moeten bedragen. Over een periode van vijf jaren, ontstaat er een vrijval van circa NAF 93,8 miljoen dat ten goede zal komen aan het Schommelfonds sociale verzekeringen. Voor het Weduwen-en Wezenfonds bedraagt de gemiddelde kosten over de afgelopen vijf jaren NAF 16 miljoen: op basis van de realisatiecijfers 2012. Conform de norm van 18% bedraagt de wettelijke reserve eind 2012 NAF 2,9 miljoen. Op basis van de forecast aan kosten voor het jaar 2013 zou de wettelijke reserve eind 2013 3,1 miljoen moeten bedragen. Over een periode van vijf jaren, ontstaat er een vrijval van circa NAF 4,9 miljoen dat ten goede zal komen aan het Schommelfonds sociale verzekeringen.

De wettelijke reserves ten behoeve van het Algemene Fonds Bijzondere Ziektekosten (AVBZ-fonds) en het Fonds Basisverzekering Ziektekosten (BVZ), worden voor de eerste keer bepaald op 18% van de kosten vanaf 1 januari 2013 respectievelijk 1 februari 2013.

Conform het rapport "Onderzoek AOV/AWW en overige fondsen SVB" d.d. 27 augustus 2013 bedraagt de reserve in het AVBZ-fonds per ultimo 2012 NAF 122,6 miljoen. Hiervan zal NAF 39,9 miljoen overgebracht worden naar de wettelijke reserve en NAF 82,7 miljoen aan het schommelfonds. De kosten AVBZ voor het jaar 2013 (12 maanden) bedragen NAF 81,0 miljoen. De wettelijke reserve 2013 van 18% bedraagt alsdan circa NAF 14,4 miljoen. De vrijval voor het

jaar 2013 ten gunste van het Schommelfonds sociale verzekeringen is circa Naf 25,5 miljoen.

De BVZ uniformeert ingaande 1 februari 2013 het ZV-fonds (ziektekostendeel), PP, SGTZ en FZOG. De kosten voor het jaar 2013 (12 maanden) bedragen Naf 427,6 miljoen. Vanuit het Ziektfonds zal Naf 77,5 miljoen overgeheveld worden naar de BVZ. De wettelijke reserve per eind 2013 op basis van 18% bedraagt Naf 73,5 miljoen. De vrijval voor het jaar 2013 is dan Naf 4,2 miljoen.

Onderstaand tabel geeft een samenvatting.

	31-12-2012	Overheveling	AVBZ nieuw	Totaal	vereist 31-12-13 (18%)	Vrijval 2013
ZV	85.661.000	(77.508.562)		8.152.438	3.220.307	4.932.130
OV	2.272.538			2.272.538	980.062	1.292.476
AOV	158.212.077			158.212.077	64.453.360	93.758.717
AWW	8.011.569			8.011.569	3.101.815	4.909.754
BVZ		77.508.562		77.508.562	73.353.658	4.154.904
AVBZ			39.916.581	39.916.581	14.369.969	25.546.612
	254.157.184	0	39.916.581	294.073.765	159.479.172	134.594.593

AVBZ naar Schommelfonds	82.688.936				
AVBZ naar Wettelijke reserve	39.916.581				
			122.605.517		

De wettelijke reserve op basis van de 18% norm verbonden aan de uitvoering van de betreffende fondsen dient ultimo 2013 Naf 159,5 miljoen te bedragen. Het saldo wettelijke reserve (inclusief Naf 39,9 miljoen aan reserve AVBZ-fonds en overheveling uit het Ziektfonds) bedroeg per ultimo 2012 Naf 294,1 miljoen. Het verschil van ANG 134,6 miljoen komt ten gunste van het Schommelfonds sociale verzekeringen. Rekeninghoudend met het Naf 82,7 miljoen van het AVBZ-fonds, is het totaalbedrag ten gunste van het Schommelfonds sociale verzekeringen Naf 217,3 miljoen.

4. Advies van de Sociaal Economische Raad (SER)

Het advies van de Sociaal Economische Raad (SER), no. 114/2013-SER, d.d. 29 juli 2013, inzake het onderhavige ontwerp-landsbesluit geeft de regering aanleiding tot de volgende reactie.

In het algemeen gedeelte van zijn advies merkt de SER op dat het naar zijn mening de wettelijke reserves bedoeld zijn om een plotseling optredende kostenstijging en/of het plotseling wegvallen van premie-inkomsten als gevolg van een calamiteit, zoals een ramp of een epidemie op te vangen, en niet om in normale omstandigheden tekorten op te vangen. De SER acht het imperatief om wettelijk vast te stellen wat onder calamiteit verstaan dient te worden.

De regering wenst als volgt te reageren. Een reserve in een sociale verzekeringsfonds is alleen

maar bedoeld voor calamiteiten. Sinds het introduceren van een reservefonds voor het Ziekte- en Ongevallenfonds is behoudend omgegaan met de reservefondsen. Tekorten zijn nimmer geïnterpreteerd als calamiteit in de zin van meergenoemde landsbesluiten en de regering heeft hiervoor gewaakt door aan zijn garantie verplichting te voldoen wanneer dit nodig was. Derhalve acht de regering het thans niet noodzakelijk om de term calamiteit te beschrijven. De kenmerkende criteria die gehanteerd worden, wil er sprake zijn van een calamiteit, zijn nog altijd toepasbaar. Er dient in ieder geval sprake te zijn van een *onvoorziene* explosieve toename van de uitgaven en/of een drastische terugval van de premie-inkomsten.

De huidige aanpassing bij dit landsbesluit dient er ter voorkoming dat reserves worden gevormd, die naar waarschijnlijkheid niet zullen worden gebruikt. Het verlagen van het percentage heeft als meevaller dat er een vrijval ontstaat wat ten gunste komt van de fondsen.

De SER merkt verder op dat voor het vormen van een reserve ten behoeve van het Algemene Ouderdomsfonds en het Algemene Weduwen en wezenfonds geen landsbesluiten zijn vastgesteld maar dat de SVB desalniettemin reserves heeft gevormd. De regering onderkent het feit dat er zonder een grondslag reserves zijn gevormd en in stand gehouden, maar bekent niet voortvarend te zijn geweest in het formaliseren van deze, overigens positieve en te waarderen, handelswijze. Dit landsbesluit strekt derhalve daartoe.

Ten aanzien van de hoogte van het percentage van het reservefonds adviseert de SER om een vast percentage aan te houden in plaats van een minimum.

De regering heeft conform het voorstel van de SER het percentage vastgesteld op 18% in plaats van minimum 18%.

Voorts meldt de SER van mening te zijn dat als er in twee achtereenvolgende jaren een overschot wordt geboekt, er een verlaging van het premiepercentage dient te worden toegepast en niet een verhoging van de reserves.

De regering merkt ten eerste op dat overschotten primair ten gunste komen van het Schommelfonds sociale verzekeringen en niet de wettelijke reserve. Ten tweede kan op basis van overschotten in twee achtereenvolgende jaren niet geconcludeerd worden dat deze van structurele aard zijn. Met andere woorden eventuele verliezen in volgende jaren zijn niet uit te sluiten. Actuariële meerjarige prognoses zullen moeten uitwijzen dat overschotten van een zodanige structurele aard zijn, alvorens een structurele premieverlaging doorgevoerd kan worden.

Europese richtlijnen dienen volgens de SER niet zonder meer te worden toegepast op alle type verzekeringen op Curaçao. De EU-richtlijn 2009/138/EC, Solvency II is niet van toepassing op bijvoorbeeld pensioenfondsen en volksverzekeringen.

De SER merkt verder wel op dat deze Europese richtlijn ook in Amerika wordt gebruikt als voorbeeld voor het regime voor wat betreft het instandhouden van een reserve-kapitaal ter dekking van onvoorspelbare risico's.

De economische kleinschaligheid van Curaçao brengt volgens de SER met zich mee dat de rekenmodellen die in Europa worden voorgeschreven voor de Europese zorgverzekeraars niet zonder meer kunnen gelden voor een lokaal fonds. Eenzelfde percentage vertegenwoordigt een veel groter nominaal bedrag in Europa dan in Curaçao.

De regering onderkent dit standpunt en zal derhalve tijdens evaluatie naast de verbijzondering van de richtlijn per fonds ook dit aspect beoordelen. Alhoewel niet expliciet vermeld in zijn rapport heeft de actuaris rekening gehouden met het aspect in kwestie.

Volgens de SER dient de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten bij de invulling van zijn toezichthoudende taak zowel op grond van de Landsverordening Algemene Verzekering Bijzondere Ziektekosten als op grond van de Landsverordening basisverzekering ziektekosten, zoveel mogelijk uit te gaan van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijven. De SER is deze mening toegedaan omdat de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (CBCS) gesteld heeft dat de respectievelijke fondsen aan de definitie van schadeverzekering, zoals opgenomen in de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf voldoen.

De regering heeft de CBCS als toezichthouder op genoemde fondsen aangewezen ter waarborging van goed beheer van deze fondsen. De toezichthouder brengt advies uit over het gevoerd beleid, inclusief het beleggingsbeleid van de onder toezicht zijnde sociale fondsen. De regering laat het over aan de onafhankelijke toezichthouder om invulling te geven aan de toezichttaken en de te hanteren richtlijnen.

De SER adviseert om de berekeningen voor het vaststellen van de norm voor het creëren en in standhouden van een wettelijke reserve te doen voorzien van een second opinion. De regering acht het niet noodzakelijk om thans één of meerdere onafhankelijke actuarissen te benaderen voor het uitvoeren van second opinion alvorens het onderhavige landsbesluit in te voeren. Dit aangezien de regering er voor heeft gekozen om uit te gaan van het hoogste risico. Voorts is de CBCS lid van de International Association of Insurance Supervisors (IAIS) en als zodanig volgen haar richtlijnen de Insurance Core Principles, welke veel overeenkomsten vertoont met Solvency II. De regering is voornemens om in afstemming met SVB en de CBCS een evaluatietermijn van drie jaren in acht te nemen, waarna eventueel een second opinion zal plaatsvinden.

De SER adviseert in de subparagraaf “Uniformering van de hoogte van de wettelijke reserve” om voor elke type verzekering afzonderlijk de optimale hoogte van de wettelijke reserve te bepalen. De SER is van oordeel dat de aanname dat het Ziektefonds en het Ongevallenfonds de meest gevoelige fondsen zijn en dat deze fondsen een groot deel van de premies en de totale kosten van de SVB beslaan, niet als reden had moeten dienen om de percentages van alle sociale fondsen gelijk te stellen.

De regering heeft het percentage van de hoogte van de reserve voor alle fondsen op eenzelfde nivo vastgesteld omdat herijking op een later tijdstip plaats zal vinden. De regering is voornemens om aparte berekeningen per type verzekering te laten verrichten. De regering heeft thans ervoor gekozen om uit te gaan van het hoogste risico. Bij herijking zal de regering per afzonderlijk fonds het daarbijbehorende percentage toepassen.

In paragraaf 3.3 “In stand houden van de wettelijke reserve” uit de SER zijn zorgen over het maximeren van de dotatie in de reservefondsen bij tekorten. Bij terugkerende tekorten en stijgende uitvoeringskosten bij de sociale verzekeringen, zullen de wettelijke reserves afnemen tot onder het wettelijk vastgestelde niveau. De SER adviseert de regering om nader uiteen te zetten welk beleid de regering voert met betrekking tot het betalen van de verplichtingen en het aanhouden van voldoende reserves indien de omvang van de wettelijke reserves daalt onder het wettelijk vastgesteld niveau.

De regering wenst in deze als volgt te reageren. In geval een fonds tekorten vertoont, dient het Schommelfonds Sociale verzekeringen te worden aangesproken. Daarnaast dient ten behoeve van het fonds met tekorten maatregelen te worden getroffen, zoals bijvoorbeeld aanpassing van premie of beleggingsbeleid. Hierdoor wordt voorkomen dat structurele tekorten ontstaan. In gevallen van calamiteiten en de reserves niet toereikend blijken te zijn, zal de regering, zoals opgenomen in de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank, zonder enig voorbehoud de verplichtingen garanderen.

Ten aanzien van het beleggen van de reserves, vraagt de SER zich af of de beleggingsregel van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten van toepassing is op alle sociale fondsen die door de SVB worden beheerd en welk beleid er gehanteerd wordt bij het beleggen van de gelden.

In de paragraaf 3.4 “Opbouw van de wettelijke reserves basisverzekering ziektekosten en algemene verzekering bijzondere ziektekosten” meldt de SER het van belang te vinden dat er voldoende reserve wordt opgenomen in het Fonds Basisverzekering Ziektekosten zonder dat de premies verhoogd moeten worden. Dat rekening is gehouden met de overdracht van de middelen uit de reserve van het ziektefonds wordt door de SER gewaardeerd. De SER constateert voorts dat de wettelijke reserve van het Ziektefonds aan het einde van het jaar 2011 NAf 77.4 miljoen bedroeg terwijl naar huidige calculaties NAf 100 miljoen nodig had moeten zijn voor het vormen van de wettelijke reserve voor het Fonds Basisverzekering Ziektekosten. Gelet hierop dringt de SER bij de regering erop aan om er toe te zien dat de wettelijke reserve opgenomen in de Landsverordening basisverzekering ziektekosten van voldoende omvang is zonder dat dit leidt tot een verhoging van de premies.

De regering wenst in deze als volgt te reageren. Een eventuele verhoging van de premies zal primair genomen worden uit de noodzaak om aan de lopende verplichtingen te voldoen. Dit omdat de wettelijke reserve toch slechts aangesproken kan worden wanneer er sprake is van een calamiteit. Bij een eventuele premieverhoging zal altijd rekening gehouden moeten worden met de sociaal-economische aspecten, teneinde de economie niet te verstoren. Met andere woorden de wettelijke bepaling dat het premiepercentage zodanig moet zijn dat tevens de wettelijke reserve gevormd en in stand gehouden kan worden, kan niet benaderd worden als een op zich losstaande doelstelling. Voorts zal de regering, zoals opgenomen in de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank, zonder enig voorbehoud de verplichtingen garanderen.

Vervolgens uit de SER zijn zorgen over het feit dat met de overgang van de algemene verzekering bijzondere ziektekosten naar de SVB, de reserves van de algemene verzekering bijzondere ziektekosten in het Schommelfonds Sociale verzekeringen werden ingebracht, waarin ook overschotten van de overige fondsen worden gestort. De SER vindt het samenvoegen van de verschillende schommelfondsen geen optie omdat hierdoor het zicht op de financiële gevolgen van de diverse sociale voorzieningen vertroebeld wordt.

De regering heeft ervoor gekozen om de afzonderlijke schommelfondsen samen te voegen in één Schommelfonds waardoor de overheid de tekorten van de verliesdragende fondsen in mindere mate hoeft aan te vullen. Het te voeren beleid is erop gebaseerd dat de kruisfinanciering tegen rentevergoeding moet plaatsvinden. Voorts zullen inzake een verliesdragend fonds maatregelen genomen moeten worden om structurele duurzaamheid van het fonds te bewerkstelligen.

In de paragraaf 3.5 “Financiële consequenties” constateert de SER dat door het verlagen van de norm voor het aanhouden van de wettelijke reserve een vrijval bij een aantal van de fondsen ontstaat en adviseert om deze vrijval anders te gebruiken dan voor het verlagen van het financieringstekort.

De regering meldt dat de vrijval niet per sé zal dienen voor het verlagen van het financieringstekort maar merkt tegelijkertijd op dat de regering een bijdrage dient te leveren aan het Fonds Basisverzekering Ziektekosten waardoor de vrijval indirect terugvloeit naar genoemd fonds. De vrijval wordt niet door de regering aangewend voor andere doeleinden, maar komt - door toevoeging van de vrijval aan het Schommelfonds sociale verzekeringen - ten gunste van de sociale verzekeringen.

De SER adviseert verder om, gezien de voortdurende tekorten bij het Ziektfonds en het Algemeen Ouderdomsfonds, geen volledige vrijval te laten ontstaan bij de fondsen die, na het inwerkingtreden van dit landsbesluit, over meer dan de vereiste wettelijke reserve beschikken. De SER adviseert om, in geval van tekorten bij die fondsen in de komende jaren, niet aan de reserves te doteren, totdat deze het nieuwe vastgestelde niveau hebben bereikt.

De regering meldt in deze dat op korte termijn voorkomen kan worden dat de wettelijke reserves afnemen door de vrijval, maar dit neemt niet weg dat het moment van een corrigerende actie in de nabije toekomst zal plaatsvinden. De regering ziet niet in waarom hoge reserves aan dienen te worden gehouden terwijl er middelen tekort komen om aan de lopende verplichtingen te voldoen. Hierbij zij tevens opgemerkt dat het verhogen van premie primair bedoeld is om tekorten te financieren en niet om reserves aan te vullen. Dus een lagere reserve dan de norm is het niet noodzakelijk om de premie te verhogen.

Met de redactionele opmerkingen van de SER is er rekening gehouden voor zover van relevantie.

Advies van de Raad van Advies

De Raad van Advies heeft advies RvA no. RA/33-13-LB, d.d. 18 december 2013 uitgebracht.

De regering heeft na bestudering van het bovengenoemde advies van de Raad van Advies het ontwerp en de nota van toelichting aangepast.

De Raad van Advies merkt in hoofdstuk II van haar advies op dat de bevoegdheid tot het vaststellen van detailpunten omtrent de belegging van de gelden van de sociale verzekeringsfondsen, vanwege het dynamische karakter van en vakinhoudelijke complexiteit van de materie, aan de organisatie belast met de uitvoering van de sociale verzekeringen, moet worden toegekend.

De regering deelt dit standpunt deels en neigt meer naar het in overleg met de uitvoerende organisatie vaststellen van de detailpunten met betrekking tot het beleggen van de gelden van de sociale fondsen. De regering staat nog altijd zonder voorbehoud garant voor de nakoming van de verplichtingen door de uitvoeringsorganisatie.

De Raad van Advies is voorts van mening dat een overgangsbepaling dient te worden opgenomen met betrekking tot de eerste vaststelling van de hoogte van de reserve met name ook voor het Fonds Basisverzekering Ziektekosten dat pas per 1 februari 2013 werd ingesteld. Naar aanleiding hiervan is het ontwerp conform aangepast.

De Raad van Advies vermeldt in zijn advies ten aanzien van de Solvency II richtlijn dat net als de SER, de Raad van mening is dat de Europese richtlijn niet zonder meer op de sociale fondsen die beheerd worden door de SVB van toepassing kan zijn. De Raad van Advies vraagt naar de redenen waarom genoemde richtlijn hanteerbaar zijn voor de fondsen vermeld in dit landsbesluit. De regering merkt in deze op dat de genoemde richtlijn thans wordt toegepast maar dat na een evaluatie zal worden overwogen om de richtlijn per afzonderlijk fonds te verbijzonderen. In dit geval kan als voorbeeld worden vermeld dat het Ziektfonds na de introductie van Fonds Basisverzekering Ziektekosten een ander categorie risico kent dan voorheen. Uniformering van tarieven is dan ook onderwerp van evaluatie.

De wettelijke reserve wordt genomen op een percentage over een periode van de vijf voorafgaande jaren en niet een jaar zoals door de actuarissen werd geadviseerd. De periode van een jaar is te kort en kan geen accurate weergave van de kosten ontwikkeling worden

beoordeeld. Toevallige uitschieters in positieve of negatieve zin zullen dan het beleid bepalen. Met het hanteren van een termijn van vijf jaren zullen eventuele uitschieters gemitigeerd worden en daardoor een meer gericht en realistisch beleid kunnen worden opgesteld.

Verlaging van de norm ter bepaling van de reserves op 18% van de gemiddelde kosten, betekent dat de dotatie voor de instandhouding van de wettelijke reserves verlaagd kan worden. Lagere dotatie per fonds betekent lagere uitgaven per fonds, dit heeft uiteraard een positieve werking op het resultaat van de diverse fondsen. Vanwege de garantstelling door de overheid van tekorten bij de SVB, leidt het vorengenoemde effect tot een lagere overheidsbijdrage. De meerjarige prognoses van de financiële positie van de fondsen reflecteren de lagere benodigde dotaties aan de reserves, de fondstekorten en tevens de overheidsbijdrage. Uiteindelijk wordt de overheidsbijdrage conform verwerkt in de landsbegroting. De vrijval wordt niet door de regering aangewend voor andere doeleinden, maar komt - door toevoeging van de vrijval aan het Schommelfonds sociale verzekeringen - ten gunste van de sociale verzekeringen.

De Raad van Advies adviseert de regering om het woord “calamiteit” te definiëren. Calamiteit is een begrip dat niet eenduidig kan worden gedefinieerd. Immers, elk geval is verschillend, en pas nadat het ongeluk/evenement heeft plaatsgevonden, wordt op basis van de impact daarvan door de regering besloten of er, en zo ja, in welke mate, sprake is (geweest) van een calamiteit. Door de regering zijn wel eisen gesteld waaraan door een opgetreden gebeurtenis dient te zijn voldaan, wil er sprake zijn van calamiteit, namelijk een onvoorziene explosieve toename van de uitgaven – dus niet een willekeurige toename, maar een toename die onvoorzien moet zijn en explosief – en/of een drastische terugval van de premie-inkomsten, waarbij ook hier geldt, dat er niet enkel sprake dient te zijn van een terugval, maar dat die terugval ook drastisch dient te zijn. Het gaat hierbij niet om eisen die nu zijn bedacht doch die al in de 60-er jaren aangegeven zijn. In beide vereisten is impliciet inbegrepen, dat er sprake dient te zijn geweest van een gebeurtenis die een enorme financieel-economische impact heeft gehad op onze gemeenschap. Hierbij dient opgemerkt te worden, dat de wettelijke reserves, zoals het woord zelf al aangeeft, bedoeld zijn om bij uitzonderingen aangeboord te worden, en niet om te pas en onpas aangewend te worden ter dekking van reguliere kostenstijgingen dan wel reguliere terugvallende premie-inkomsten.

De regering acht een evaluatietermijn van 3 jaar redelijk. In een dergelijke periode hebben regering en overige actoren een beeld kunnen vormen van de gecreëerde reserves en hoe deze zich ontwikkelen.

De Minister van Sociale Ontwikkeling,
Arbeid en Welzijn,
J.M.B. FRANCISCA

De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM